

**LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR REVOLUT BANK UAB GINČO NAGRINĖJIMO**

2022-07-13 Nr. 429-301
Vilnius

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėja) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjos ir *Revolut Bank UAB* (buvusi *Revolut Payments UAB*)¹ (toliau – bankas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2021 m. spalio 20 d. – 2022 m. sausio 12 d. laikotarpiu dviem pareiškėjos mokėjimo kortelėmis (VISA ir *MasterCard*) lėšų gavėjams, t. y. kriptovaliutų keitimo platformai *Cex* arba *Binance*, buvo atlikta dešimt mokėjimo pavedimų (2 164,73 Eur, 1 515,31 Eur, 5 154,11 Eur, 3 092,47 Eur, 6 648,80 Eur, 1 550 Eur, 1 000 Eur, 1 050 Eur, 2 100 Eur, 3 000 Eur) (toliau – ginčijamos mokėjimo operacijos).

2022 m. vasario 22 d. pareiškėja, naudodamasi mobiliąja programėle, kreipėsi į banką ir informavo, kad ji galimai tapo investicinio sukčiavimo auka, dėl to iš pareiškėjos bendrai buvo išviliota 27 603,89 Eur suma. Pareiškėja nurodė, kad investavimo įmonė *Swiss Market FX* pasisavino pareiškėjos konfidencialius prisijungimo prie jos asmeninės mokėjimo sąskaitos banke duomenis ir pervedė sąskaitoje esančias lėšas į įvairias kriptovaliutų keitimo platformas. Pareiškėja akcentavo, kad šie veiksmai buvo atlikti be jos žinios ir sutikimo.

Gavęs pareiškėjos kreipimąsi, bankas papildomai keletą kartų (2022 m. vasario 22 d., 2022 m. kovo 7 d., 2022 m. kovo 6 d., 2022 m. kovo 29 d. ir 2022 m. balandžio 4 d.) kreipėsi į pareiškėją ir prašė patikslinti aplinkybes, kaip įvyko ginčijamos mokėjimo operacijos, tačiau pareiškėja papildomos informacijos bankui nepateikė.

Atsižvelgdamas į tai, kad pareiškėja nepateikė papildomos informacijos, bankas pats iniciavo lėšų gražinimo procedūrą (be pareiškėjos pateikto prašymo). Įvertinęs tyrimo metu gautus duomenis, bankas nustatė, kad ginčijamoms mokėjimo operacijoms buvo taikytas aukštesnis saugumo ir autorizavimo lygis, todėl apdorojus tokius mokėjimo nurodymus paslaugos laikomos visiškai ir tinkamai suteiktomis. Dėl šios priežasties bankas priėmė sprendimą negražinti pareiškėjai jos prašomų lėšų. Pareiškėja su tokiu priimtu sprendimu nesutiko, todėl tarp šalių kilo ginčas.

Kreipimesi į Lietuvos banką pareiškėja prašo rekomenduoti bankui pradėti lėšų gražinimo (angl. *chargeback*) procedūrą ir gražinti ginčijamų mokėjimo operacijų metu prarastas lėšas. Pareiškėjos teigimu, *Swiss Market FX* pasisavino jos prisijungimo prie banko sąskaitos duomenis ir atliko ginčijamas mokėjimo operacijas. Pareiškėja nurodo tik inicijavusi mokėjimo operacijas ir pervedusi lėšas iš jos kitos atsiskaitomosios sąskaitos į banke atidarytą sąskaitą, tačiau neatlikusi ginčijamų mokėjimo operacijų. Pareiškėja teigia turinti mobilųjį telefoną, jame yra įdiegta banko programėlė, tačiau tvirtina ginčijamų mokėjimo operacijų neatlikusi. Pareiškėjos nuomone, ginčijamas mokėjimo operacijas galėjo atlikti asmuo, prisijungęs prie jos mobiliojo telefono.

Atsiliepime į pareiškėjos kreipimąsi bankas nurodo nesutinkąs su pareiškėjos reikalavimu ir prašo jį atmesti. Banko teigimu, visų ginčijamų mokėjimo operacijų metu įvedimo kodas yra identifikuojamas kodu 102 arba kodu 812, kuris reiškia, kad ginčijamos mokėjimo operacijos buvo inicijuotos prekybininkų pagal jiems pateiktus pareiškėjos mokėjimo kortelių duomenis.

¹ *Revolut Payments UAB* buvo reorganizuota, ją prijungiant prie *Revolut Bank UAB*, todėl nuo 2022 m. liepos 1 d. *Revolut Payments UAB* teisės ir pareigos pagal jos sudarytas galiojančias finansinių paslaugų ir kitas sutartis, įskaitant iš šių sutarčių kilusius ginčus, perėjo *Revolut Bank UAB*.

Bankas nurodo, kad ginčijamų mokėjimo operacijų metu buvo aktyvintas „3D Secure“ saugumo protokolas, kuris naudojamas mokėjimo nurodymams autorizuoti ir skirtas mokėtojams nuo sukčiavimo dalyvaujant internetinėje prekyboje apsaugoti. Šiuo atveju mokėtojui yra išsiunčiamas pranešimas banko mobiliojoje programėlėje apie tam tikrą mokėjimo operaciją, kurios nepatvirtinus mokėjimo autorizacija yra atšaukiama. Bankas pažymi, kad šiuo atveju „3D Secure“ saugumo protokolas buvo pritaikytas visoms ginčijamoms mokėjimo operacijoms, todėl pareiškėja privalėjo papildomai autorizuoti šiuos mokėjimus. Be to, ginčijamų mokėjimo operacijų metu prie pareiškėjos asmeninės mokėjimo sąskaitos banke buvo prisijungiama naudojant biometrinius duomenis, t. y. piršto antspaudu ir (arba) įvedant banko programėlės slaptažodį iš to paties įrenginio. Dėl šios priežasties bankas mano, kad ginčijamas mokėjimo operacijas atliko pati pareiškėja.

Bankas nurodo ir tai, kad jis yra laikytinas įvykdžiusiu savo pareigą atlikti ginčijamas mokėjimo operacijas pagal mokėtojo nurodymus, nes visus veiksmus atliko pagal šalių sudarytos sutarties ir teisės aktų nuostatas. Nors mokėjimo operacijos laikytinos tinkamai autorizuotomis, bankas papildomai atkreipia dėmesį, kad galėjo pasireikšti ir didelis pareiškėjos neatsargumas. Banko teigimu, pareiškėja nepatikrino, ar *Swiss Market FX*, kaip investavimo veiklą vykdanči įmonė, yra patikima. Kadangi mokėjimo operacijos nebuvo atliktos tą pačią dieną (tarp kai kurių mokėjimo operacijų buvo 5, 8 ar net 29 dienų tarpas), jos negali būti vertinamos kaip skubotos, neapgalvotos ar išprovokuotos sukčių. Dėl šios priežasties, atsižvelgdamas į visas aplinkybes, bankas teigia, kad pareiškėja šioje situacijoje nebuvo tiek rūpestinga, kiek akivaizdžiai buvo būtina nurodytomis aplinkybėmis, todėl jos elgesys privalo būti vertinamas kaip aplaidus.

Apibendrinamas bankas nurodo, kad mokėjimo paslaugų teikėjo pareiga grąžinti mokėjimo operacijų sumas kiltų tik tokiu atveju, jei mokėjimo operacijos būtų neautorizuotos ir (arba) įvykdytos netinkamai. Banko nuomone, mokėjimo operacijos buvo tinkamai autorizuotos, o bankas jas tinkamai įvykdė, todėl jam negali kilti pareiga grąžinti tinkamai autorizuotų mokėjimo operacijų metu pervestų lėšų. Galiausiai bankas teigia negalėjęs dėl ginčijamų mokėjimo operacijų pradėti lėšų grąžinimo procedūros.

K o n s t a t u o j a m a :

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Atsižvelgiant į ginčo šalių paaiškinimus ir pateiktus įrodymus, darytina išvada, kad šalių ginčas kilo dėl banko atsisakymo pradėti lėšų grąžinimo procedūrą ir banko priimto sprendimo atsisakyti pareiškėjai grąžinti jos vardu atidarytoje sąskaitoje atliktų ginčijamų mokėjimo operacijų lėšas pagrįstumo.

Dėl banko priimto sprendimo laikyti ginčijamas mokėjimo operacijas autorizuotomis pagrįstumo

Kreipimesi į Lietuvos banką pareiškėja nurodo, kad bankas turi jai grąžinti dėl ginčijamų mokėjimo operacijų prarastas lėšas, nes, kaip nurodo pareiškėja, jos mokėjimo kortelių duomenys buvo pavogti, taigi, pati pareiškėja neatliko minėtų mokėjimo operacijų. Bankas, nesutikdamas su pareiškėjos nurodomomis aplinkybėmis, pažymi, kad ginčijamos mokėjimo operacijos buvo autorizuotos naudojantis pareiškėjos mobiliuoju telefonu, todėl pati pareiškėja turėjo atlikti ginčijamas mokėjimo operacijas.

Siekiant išspręsti tarp pareiškėjos ir banko kilusį ginčą, Lietuvos banko vertinimu, būtina nustatyti, ar ginčijamos mokėjimo operacijos laikytinos autorizuotomis.

Mokėjimo paslaugų teikėjų veiklą ir atsakomybę, mokėjimo paslaugas, jų teikimo sąlygas ir informavimo apie šias sąlygas reikalavimus, mokėjimo paslaugų vartotojų ir mokėjimo paslaugų teikėjų teises ir pareigas, susijusias su mokėjimo paslaugomis, kai mokėjimo paslaugų teikimas yra verslas, reglamentuoja Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymas. Remiantis Mokėjimų įstatymo 2 straipsnio 26 dalimi, mokėjimo operacija yra laikomas mokėtojo, mokėtojo vardu arba gavėjo inicijuotas lėšų įmokėjimas, pervedimas arba išėmimas neatsižvelgiant į mokėtojo ir gavėjo pareigas, kuriomis grindžiama operacija. Pagal Mokėjimų įstatymo 29 straipsnio 1 dalį, mokėjimo operacija laikoma autorizuota tik tada, kai mokėtojas duoda sutikimą įvykdyti mokėjimo operaciją. Mokėtojas ir jo mokėjimo paslaugų

teikėjas turi susitarti dėl sutikimo įvykdyti mokėjimo operaciją davimo formos ir tvarkos.

Mokėjimų įstatymo 37 straipsnio, reglamentuojančio mokėjimo operacijų autentiškumo patvirtinimo ir įvykdymo įrodymą, 1 dalyje nustatyta, kad jei mokėtojas neigia autorizavęs įvykdytą mokėjimo operaciją arba teigia, kad mokėjimo operacija buvo įvykdyta netinkamai, jo mokėjimo paslaugų teikėjas turi įrodyti, kad mokėjimo operacijos autentiškumas buvo patvirtintas, ji buvo tinkamai užregistruota, įrašyta į sąskaitas ir jos nepaveikė techniniai trikdžiai arba kiti mokėjimo paslaugų teikėjo teikiamos paslaugos trūkumai. Kai mokėtojas neigia autorizavęs įvykdytą mokėjimo operaciją, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo arba atitinkamais atvejais mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjo užregistruotas mokėjimo priemonės naudojimas nebūtinai yra pakankamas įrodymas, kad mokėtojas autorizavo mokėjimo operaciją ar veikė nesąžiningai arba tyčia arba dėl didelio neatsargumo neįvykdė vienos ar kelių šio įstatymo 34 straipsnyje nustatytų pareigų.

Pažymėtina, kad Mokėjimų įstatyme nėra nustatytų konkrečių mokėtojo sutikimo įvykdyti mokėjimo operaciją būdų ir (arba) detalios tokio sutikimo davimo tvarkos. Vadovaujantis Mokėjimų įstatymo 13 straipsnio 3 dalies 3 punktu ir 29 straipsnio 1 punktu, mokėtojo sutikimo įvykdyti mokėjimo operaciją davimo sąlygos ir tvarka turi būti aptartos mokėtojo ir jo mokėjimo paslaugų teikėjo sudaromoje bendrojoje mokėjimo paslaugų teikimo sutartyje (toliau – bendroji sutartis). Šalių sudarytos bendrosios sutarties 14 punkte yra nustatyta, kad „mokėjimus atlikti ir išgryninti pinigų taip pat galite naudodamiesi „Revolut“ kortele. Tai galite padaryti įvesdami savo „Revolut“ kortelės duomenis (kortelės numerį, galiojimo datą ir CVC numerį) arba PIN kodą. [...] Sutikimą atlikti mokėjimus savo „Revolut“ kortele taip pat duodate: [...] pateikdami „Revolut“ kortelės numerį ir kitą informaciją prekybininkui ar paslaugų teikėjui ir patvirtindami šį mokėjimą naudojant „3D Secure“ metodą. Tai yra žingsnis, kurį turėsite atlikti atsiskaitydami internetu naudojant „Revolut“ kortelę, jei prekybininkas ar paslaugų teikėjas įdiegė šį metodą. Jei jie įdiegė šį metodą, prekybininko ar paslaugų teikėjo internetinėje svetainėje pasirodys langas, kuriame prašoma patvirtinti mokėjimą, o jūs gausite iššokantį pranešimą į „Revolut“ programėlę. Norėdami užbaigti mokėjimą, turėsite atidaryti programėlę ir patvirtinti operaciją.“

Atsižvelgiant į tai, kad bendroji sutartis nustato banko ir pareiškėjos tarpusavio santykius, bei įvertinus tai, kad mokėjimo kortelių duomenys yra personalizuoti saugumo duomenys, kurie pripažįstami neskelbtiniais mokėjimo duomenimis (Mokėjimų įstatymo 2 straipsnio 41 dalis), darytina išvada, kad bendrojoje sutartyje nurodyti mokėjimo operacijos autorizavimo būdai – tarp jų ir mokėjimo kortelių duomenų suvedimas, pareiškėjos ir banko santykiuose laikytini pareiškėjos sutikimu įvykdyti mokėjimo operaciją tik tada, kai pati pareiškėja pateikia mokėjimo kortelių duomenis bei patvirtina mokėjimus „3D Secure“ metodu.

Iš pateiktų duomenų matyti, kad bankas pateikė įrodymus, patvirtinančius, kad 2021 m. spalio 20 d. – 2022 m. sausio 12 d. buvo atliktos ginčijamos mokėjimo operacijos, kurių gavėjai yra kriptovaliutų keitimo platformos *Cex* arba *Binance*, ir kad visos ginčijamos mokėjimo operacijos buvo inicijuotos ir atliktos mokėjimo kortelėmis bei patvirtintos „3D Secure“ atsiskaitymo metodu, taigi, minėtoms operacijoms patvirtinti reikėjo nuskaityti pareiškėjos biometrinius duomenis ir (arba) suvesti banko programėlės slaptažodį. Ginčijamoms mokėjimo operacijoms autorizuoti bei kitiems veiksams, kurių pareiškėja neginčija, atlikti buvo naudojamas tas pats pareiškėjai priklausantis mobilusis įrenginys *Xiomi MI 10*. Taip pat iš banko pateiktų duomenų matyti, kad pareiškėja prisijungti prie mobiliosios programėlės galėjo naudodama tik jai vienai žinomą banko programėlės slaptažodį arba savo biometrinius duomenis. Lietuvos banko vertinimu, iš kreipimesi į Lietuvos banką pateiktų duomenų matyti, kad pati pareiškėja nei bankui, nei Lietuvos bankui nenurodė, kad buvo praradusi savo telefoną, priešingai, iš pateiktų duomenų matyti, kad pareiškėja pati nurodo, jog telefonas visada buvo jos žinioje ir ji nebuvo jo praradusi. Ginčo byloje taip pat nėra nustatyta jokių neteisėtų trečiųjų asmenų veiklos objektyvių požymių (tik subjektyvūs pareiškėjos paaiškinimai), dėl kurių tretieji asmenys galėjo pasisavinti pareiškėjos mokėjimo kortelių duomenis ar mobilųjį telefoną ir be pareiškėjos žinios ir sutikimo inicijuoti ir autorizuoti ginčijamas mokėjimo operacijas. Nebuvo nustatyta ir duomenų, kad ginčijamos mokėjimo operacijos buvo paveiktos techninių trikdžių arba kitų banko paslaugų trūkumų. Galiausiai, net jeigu pareiškėja suteikė teisę tretiesiems asmenims prisijungti prie jos mobiliojo telefono ir naudotis banko programėle, ji turėjo patvirtinti trečiųjų asmenų prisijungimą prie banko programėlės ir ginčijamas mokėjimo operacijas patvirtinti „3D Secure“ metodu, o tai suteikia pagrindą teigti, kad be pareiškėjos valios ginčijamos mokėjimo operacijos negalėjo būti atliktos.

Įrodymų pakankamumo taisyklė civiliniame procese grindžiama vadinamąja tikėtinumo

taisykle (tikimybių pusiausvyros principu). Kasacinio teismo jurisprudencijoje ne kartą pažymėta, kad įrodinėjimas civiliniame procese turi savo specifiką – nenustatyta, kad išvadą apie tam tikrų faktų buvimą galima daryti tik tada, kai dėl jų egzistavimo absoliučiai nėra abejonių; išvadą apie faktų buvimą teismas civiliniame procese gali daryti ir tada, kai tam tikros abejonės dėl fakto buvimo išlieka, tačiau byloje esančių įrodymų visuma leidžia manyti esant labiau tikėtina atitinkamą faktą buvus, nei jo nebuvus².

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau, o būtent į tai, kad ginčijamos mokėjimo operacijos buvo atliktos naudojantis pareiškėjai išduotų mokėjimo kortelių duomenimis, patvirtinus ginčijamas mokėjimo operacijas „3D Secure“ metodu bei prisijungiant prie banko mobiliosios programėlės tik pareiškėjai žinomu PIN kodu arba biometriniais duomenimis, galima daryti išvadą, kad labiau tikėtina, jog ginčijamos mokėjimo operacijos buvo inicijuotos ir autorizuotos pačios pareiškėjos.

Dėl lėšų gražinimo procedūros inicijavimo pagal tarptautinių mokėjimo kortelių organizacijų MasterCard ir Visa taisykles

Įvertinus pareiškėjos kreipimesi nurodomas aplinkybes, teigtina, kad, pareiškėjos vertinimu, bankas nepagrįstai atsisakė tarpininkauti pareiškėjai susigražinant prarastas ginčijamų mokėjimų lėšas, inicijuojant lėšų gražinimo procedūras pagal mokėjimo kortelių organizacijų MasterCard ir VISA nustatytas taisykles.

Vertinant pareiškėjos keliamo reikalavimo pagrįstumą, svarbu pažymėti, kad papildomos galimybės kortelės turėtojui susigražinti pinigines lėšas tų mokėjimo operacijų, kurios yra tinkamai autorizuotos, nustatytos tarptautinių mokėjimo kortelių organizacijų MasterCard ir VISA taisyklėse, nei Lietuvos Respublikos teisės aktai, nei Europos Sąjungos teisės aktai nereglamentuoja, kokiomis sąlygomis turi būti vykdomos tokios lėšų gražinimo procedūros. Taigi, banko veiksmai, ginčijant autorizuotas mokėjimo operacijas, reglamentuoti pirmiau minėtose tarptautinių mokėjimo kortelių organizacijų MasterCard ir VISA taisyklėse, kuriose nustatyti atvejai ir tvarka, pagal kuriuos bankas, gavęs kliento prašymą, gali kreiptis į tarptautines mokėjimo kortelių organizacijas MasterCard ir VISA dėl lėšų gražinimo procedūros taikymo.

Bankas atsiliepime pažymėjo, kad visi pareiškėjos prašymai dėl ginčijamų mokėjimų buvo pateikti dėl tarptautinių mokėjimo kortelių organizacijų VISA ir MasterCard kortelėmis atliktų mokėjimų. Motyvuodamas savo sprendimą neinicijuoti lėšų gražinimo procedūrų dėl pareiškėjos ginčijamų mokėjimo operacijų, bankas nurodo, kad tarptautinės mokėjimo kortelių organizacijos MasterCard taisyklėse nustatyta, kad mokėjimo gražinimo prašymas dėl sukčiavimo būdu pasisavintų lėšų galioja, kai mokėjimo autorizacija nebuvo patvirtinta vartotojo. Banko sistemų duomenimis, ginčijamos mokėjimo operacijos buvo atliktos ir autorizuotos pačios pareiškėjos, t. y. buvo tinkamai autorizuotuos per „3D Secure“ sistemą: teikiant apmokėjimui skirtą informaciją, pareiškėjai buvo pateikta ir „3D Secure“ sistemos piktograma („Verified by VISA“ / „MasterCard SecureCode“), taip informuojant apie veikiančias papildomas saugumo priemones.

Tiek „MasterCard“ lėšų gražinimo vadove (92–93 psl.) (angl. *MasterCard Chargeback Guide*), tiek VISA taisyklių 11.8.3 skyriuje yra nustatyta, kad mokėjimo gražinimo prašymas dėl sukčiavimo būdu pasisavintų lėšų galioja tada, kai mokėjimo autorizacija nebuvo patvirtinta. Lietuvos banko vertinimu, iš pirmiau sprendime pateiktų duomenų matyti, kad labiau tikėtina tai, kad ginčijamos mokėjimo operacijos buvo inicijuotos ir autorizuotos pačios pareiškėjos. Dėl šios priežasties galima daryti išvadą, kad bankas pagrįstai netaikė MasterCard ir VISA lėšų gražinimo taisyklių, o pareiškėjos argumentai, kad bankas nepagrįstai netaikė mokėjimo kortelių MasterCard ir VISA lėšų gražinimo taisyklių, yra atmestini kaip nepagrįsti objektyviais duomenimis.

Taigi, atsižvelgiant į tai, kad pareiškėja ir bankas, sudarydami sutartį, aiškiai susitarė dėl mokėjimo operacijų kortelėmis autorizavimo tvarkos, kai yra pateikiami mokėjimo kortelių duomenys, taip pat nesant jokių objektyvių duomenų, kad tretieji asmenys neteisėtu būdu būtų pasisavinę pareiškėjos mokėjimo priemonę ir taip įgiję galimybę inicijuoti mokėjimo operacijas pasinaudojant pareiškėjos mokėjimo kortelėmis, nėra pagrindo teigti, kad pareiškėjos ginčijamos mokėjimo operacijos gali būti laikomos neautorizuotomis, todėl darytina išvada, kad bankas neturi pareigos pareiškėjai gražinti ginčijamų mokėjimo operacijų, kurios buvo

² Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2008 m. rugpjūčio 25 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-304/2008; 2009 m. kovo 16 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-101/2009 ir kt.

patvirtintos banko ir pareiškėjos sudarytoje sutartyje sutarta tvarka ir banko tinkamai įvykdytos, metu pervestų lėšų. Atsižvelgiant į tai, darytina išvada, kad pareiškėjos reikalavimai bankui pradėti lėšų gražinimo procedūrą arba gražinti ginčijamų mokėjimo operacijų metu iš pareiškėjos atsiskaitomosios sąskaitos nurašytą sumą yra nepagrįsti, todėl atmestini.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjos X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius

Arūnas Raišutis